

Podniesione zarzuty: strona skarżąca podnosi, że OHIM i Izba Odwoławcza błędnie pod względem prawnym przyjęły, że znaki towarowe są zgodnie z prawem podobne i tym samym że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd właściwego kręgu odbiorców.

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2012 r. — Uralita przeciwko Komisji

(Sprawa T-250/12)

(2012/C 243/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Uralita, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokat K. Struckmann i G. Forwood, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 27 marca 2012 r. C(2012) 1965 zmieniającej decyzję z dnia 11 czerwca 2008 r. C(2008) 2626 dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (obecnie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) oraz art. 53 Porozumienia EOG (sprawa COMP/38.695 — Chloran sodu), w zakresie, w jakim nałożono w nim na skarżącą grzywnę w wysokości 4 231 000 EUR;
- stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 27 marca 2012 r. — (sprawa COMP/38.695 — Chloran sodu); oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa ewentualne zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzja o nałożeniu grzywny po upływie terminu przedawnienia określonego w art. 25 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽¹⁾ i o zatrzymaniu odsetek narosłych od tej kwoty była niezgodna z prawem.
- 2) Zarzut drugi, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczy tego, że zatrzymanie przez Komisję kwoty nałożonej decyzją C(2012) 1965 z dnia 27 marca 2012 r., łącznie z odsetkami zanim grzywna stała się wymagalna, było niezgodne z prawem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003 L 1, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2012 r. — Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon przeciwko Komisji

(Sprawa T-261/12)

(2012/C 243/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon (Chalandri, Grecja) (przedstawiciel: A. Krystallidis, prawnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- naprawienie szkody wyrządzonej skarżącej bezprawną decyzją delegacji UE w Serbii z dnia 23 marca 2012 r. w przedmiocie cofnięcia udzielenia zamówienia publicznego „Wzmocnienie potencjału instytucjonalnego Komisji ds. Ochrony Konkurencji (CPC) w Republice Serbii” (Dz.U. 2011 S 147), które zostało uprzednio udzielone skarżącej jako liderowi konsorcjum realizującego powyższy projekt;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, wedle którego pozwana działała bezprawnie w ten sposób, że oskarżyła skarżącą o nieuczciwą przewagę nad pozostałymi uczestnikami przetargu, albowiem konflikt interesów, który zarzucono skarżącej, dotyczy całkowicie niezależnej spółki trzeciej, tj. European profiles SA, a nie skarżącej.
- 2) Zarzut drugi, wedle którego pozwana naruszyła ciężący na niej obowiązek wydania przejrzystej i umotywowanej decyzji o cofnięciu udzielenia zamówienia publicznego, naruszając tym samym art. 18 Europejskiego kodeksu dobrej praktyki administracyjnej w ten sposób, że nie wskazała powodów, dla których skarżąca miała nieuczciwą przewagę nad pozostałymi uczestnikami przetargu.
- 3) Zarzut trzeci, wedle którego pozwana naruszyła prawo skarżącej do bycia wysłuchaną, w ten sposób, że nie wezwała skarżącej do wyrażenia swej opinii w przedmiocie domniemanego konfliktu interesów, naruszając tym samym art. 16 Europejskiego kodeksu dobrej praktyki administracyjnej.
- 4) Zarzut czwarty, wedle którego pozwana naruszyła ciężący na niej obowiązek udostępnienia skarżącej dokumentów dowodzących rzekomej bezprawnej więzi i rzekomej nieuzasadnionej przewagi konsorcjum DIADIKASIA, tak jak wymaga tego art. 42 Karty praw podstawowych UE.